

[Rager.]

Landsmænd, der kommer i Nød, enhver rimelig Hjælp, at vi giver dem den Hjælp, de bør have, og gør det paa en ikke saarende Maade.

Jeg haaber, at vi kan tilendebringe Udvalgsarbejdet inden for en meget rimelig Frist.

Jens Thomsen: Da Udvalget den 8. April 1941 blev nedsat for at fremsætte Forslag til Ændringer i Arbejdsløsheds- og Socialloven, var Befolkningen af den Opfattelse, at der fra alle Sider var Forstaaelse af, at visse Ændringer var paatrængende nødvendige for at standse den Demoralisation, der havde fundet Sted, og man gik ogsaa ud fra, at alle Partier havde Vilje til at gennemføre de nødvendige Ændringer. Derfor regnede man med, at Udvalgsarbejdet vilde blive fremmet hurtigt. Betænkningen var ventet ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, men Forslaget kom først frem til Behandling ved den Tid, Rigsdagens normale Samling er sluttet.

Efterhaanden som Tiden gik efter Udvalgets Nedsættelse, var der mange, der fik Tvivl om Partiernes Forstaaelse og deres Vilje til at gennemføre de nødvendige Ændringer, men der lød en Røst fra Udvalget en Gang imellem, der gik ud paa god Enighed om at naa til et tilfredsstillende Resultat, og man regnede derfor fortsat med Partiernes gode Forstaaelse og Vilje til at gennemføre den tiltrængte Revision.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister har ved sin Forelæggelse af Lovforslaget gennem sin Udtalelse om, at han ikke havde Hjertet med i Forelæggelsen, og gennem Opfordringen til en grundig Udvalgsbehandling ført Bevis for, at det største Parti inden for de samarbejdende Partier ikke har Vilje til at gennemføre virkelige Ændringer. Ministeren har gennem sine paafaldende Udtalelser ført Bevis for, at Stemmekøbspolitikken fortsat skal benyttes. Blandt det store Flertal af Arbejderne er der baade Forstaaelse og Vilje til Gennemførelse af virkelige Ændringer, men inden for Arbejdernes valgte Tillidsmænd er der aabenbart Flertal for at undgaa virkelige Ændringer for at vedligeholde Stemmekøbspolitikken. For os, der stadig nærer Haab om at naa frem til et sundt Folkestyre gennem Afskaffelse af Stemmekøbspolitikken, er Ministerens Afsløring højst pinlig, for det er en Falliterklæring for et sundt demokratisk Styre, naar der paa højeste Sted ikke er Vilje til at afskaffe

den Demoralisation, der har bredt sig i vort Folk. Der er absolut ingen Tvivl om, at det store Flertal af Befolkningen ønsker denne Demoralisation afskaffet, og det store Flertal af Arbejderne danner ingen Undtagelse, men derfor er det dobbelt beklageligt, at Magthaverne ikke har Vilje til det.

Arbejdsløsheden er en Ulykke for Samfundet baade i økonomisk og moralsk Henseende. De økonomiske Følger kan overvindes, naar Samfundet har Raad til at betale de nødvendige Understøttelser, og de moralske Følger kan overvindes, hvis Folket og Magthaverne har Vilje til det. De økonomiske Ulykker maa man maaske nærmest se væk fra i Øjeblikket, naar Staten giver Tilskud til alt og alle; hvis en Millionær skal have sin Villa repareret, kan han faa Statstilskud, og saa har Staten naturligvis ogsaa Raad til at betale Arbejdsløshedsunderstøttelser. Men der kan komme andre Tider, hvor Staten ser sig nødsaget til at føre en anden Finanspolitik. Det har jo før været et Problem at skaffe Penge nok til Arbejdsløshedsunderstøttelser. Tilsyneladende har vi altsaa Raad til at betale Arbejdsløshedens økonomiske Følger, men de moralske Følger er mere faretruende for vort Folk, og desværre synes jeg ikke, at Viljen til at afskaffe disse Ulykker til fulde er til Stede i alle Partier. Det skal dog erkendes, at det foreliggende Lovforslag bøder noget paa de uheldige Følger af Arbejdsløsheden baade med Hensyn til den økonomiske Side og den moralske, og derfor vil vi gerne medvirke ved dets Gennemførelse.

Forslaget tilsigter at begrænse Misbrug af Arbejdsløshedslovgivningen, og Forslagets samlede Betydning er derfor afhængig af det nuværende Misbrugs Omfang.

Naar man læser Venstres og Socialdemokratiets Blade, ser man, at Spørgsmaalet vurderes meget forskelligt af de to Partier. Det ene Parti tillægger Forslaget stor Betydning, medens det andet har den modsatte Opfattelse. Jeg tillægger Forslaget stor Betydning og hilser derfor den enstemmige Indstilling med Glæde; selv om jeg ikke anser Forslaget for tilstrækkeligt, er det dog et Skridt i den rigtige Retning. Det har glædet mig at erfare, at alle Partier ønsker Misbrugene indskrænket mest muligt; men jeg forstaaer ikke den Bitterhed, Forslaget har foraarsaget inden for Samlingspartierne, saafremt disse Ønsker er ærlige, for Forslaget har jo ikke anden Virkning, og jeg opfatter derfor Broderstriden som en dybtgaaende saglig Uover-